

HÅB ENHED KAMP

07. KONGRES

 **Kommunistisk Parti i kamp
mod krig, klimakrise og kapitalisme**

**KOMMUNISTISK PARTI
SAMMEN FOR SOCIALISME**

Kommunistisk Parti i kamp mod krig, klimakrise og kapitalisme

Landsledelsens virksomhedsberetning til den 7. kongres 15.-17. marts 2024

INDHOLD

EN OMSKIFTELIG TID – KRIG OG HØJREKRÆFTER I FREMMARCH

- En rundtur i tre års voldsomme begivenheder
- Kommunistisk Parti væltede ikke omkuld
- Social oprustning og klimaindsats – ikke våben

SKARPE IDEOLOGISKE FRONTER

- Hverken opgiveness eller overmod
- Kamp mod imperialisme – hvordan
- Det kommunistiske projekt

ENHED ER TVINGENDE NØDVENDIGT

- Enhed i forskellighed
- Enhed blandt kommunistiske partier

BEVÆGELSER KÆMPER FOR FODFÆSTE

- Fagbevægelsen står over for en tsunami af udfordringer
- Modstanden mod EU skal omstilles
- Kampen for fred helt central
- Aktive i klimakampen – især lokalt
- Med hvor det i øvrigt foregår

KOMMUNISTISK PARTI I FORANDRING

- Partiet er et andet end for fem år siden
- Flere unge der gerne vil partiet
- Vi er nødt til at finde nye veje til at opbygge partiet
- Inden for eller uden for Kommunistisk Parti
- Aktivisme og udadvendthed må i centrum
- Et næsten umætteligt analyse- og skolingsbehov
- Kommunal- og regionsvalg 2021
- Folketingsvalg 2022

MERE OG BEDRE LEDELSE ER NØGLELEDDET

- Vi har brug for mange flere ledere
- Store krav til en ny landsledelse
- Udvalg, netværk og arbejdsgrupper
- Kæmpe indsats for økonomisk overlevelse og stabilitet
- Arbejdsfællesskabet på Frederiksborgvej
- Kommunikation og formidling

ARBEJDEREN – ET AKTIV FOR PARTIET OG BEVÆGELSERNE

- Verdens bedste og mest trofaste læsere
- Nye og yngre kræfter
- Revolutionære Stemmer, læsermøder og podcasts

PARTIETS INTERNATIONALE AKTIVITETER

EN OMSKIFTELIG TID – KRIG OG HØJREKRÆFTER I FREMMARCH

I den arbejdsplan, vi vedtog på Kommunistisk Partis kongres i maj 2021, skrev vi:

“Vi ser ind i en periode, hvor både den internationale og nationale udvikling er meget omskiftelig og præget af en forstærkelse af alle kapitalismens modsætninger og kriser. Det stiller store krav til vores parti om at kunne udvikle vores taktiske linje til nye situationer, både politisk og som organisation.”

Det må siges at have holdt stik, ikke mindst set i lyset af hvordan verden har udviklet sig og fortsat udvikler sig.

En rundtur i tre års voldsomme begivenheder

Da vi dengang mødtes til kongres, var vi samlet i både København og Aarhus, og kongressen blev holdt under hensyntagen til coronasituationen. Coronarestriktionerne var under gradvis udfasning, men først 1. februar 2022 var de helt væk. Ligesom det øvrige foreningsliv måtte også vores parti, vores afdelinger og aktiviteter kæmpe for at vende tilbage til en normal.

Mens kampen omkring både de private overenskomster i 2020 var forsvundet op i corona, forhandlede der på det offentlige område i de første måneder af 2021. Langt hovedparten af de ansatte i stat, kommuner og regioner godkendte efterfølgende resultatet, men tilbage stod en lavtløns- og ligestillingsproblematik, især båret af sygeplejerskerne.

Hen over sommeren 2021 var sygeplejerskerne ude i en rekordlang strejke, der trods bred folkelig opbakning brutalt blev bragt til ophør med et lovindgreb. Lovindgrebet blev fulgt op af overenskomststridige punktstrejker i yderligere ti uger med det formål at fastholde fokus på uligeløn og de elendige arbejdsforhold i sundhedsvæsenet.

På den internationale scene måtte USA i august 2021 se sig slået i Afghanistan og måtte med halen mellem benene lade sine sidste soldater evakuere efter 20 års fejlslagen krig.

Så kom den 24. februar 2022 og Ruslands invasion af Ukraine. Lige siden har denne krig på europæisk jord sat rammerne for den politiske dagsorden i Danmark og Europa, og den har rykket rundt på styrkeforholdene i verden.

Kort tid efter, den 6. marts 2022, indgik fem folketingspartier et nationalt kompromis, der satte kurs mod mere oprustning, og som udskrev folkeafstemning om EU-forsvarsforbeholdet til 1. juni samme år. Folketingsflertallet udnyttede på det skammeligste krigen til at tage endnu et livtag med den danske EU-modstand.

Resultatet af folkeafstemningen blev, at 66,9 procent af vælgerne stemte ja til at afskaffe forsvarsforbeholdet, mens 33,1 procent stemte nej. Afstemningen afspejlede den hidtil største forskel på ja- og nej-stemmer ved en dansk EU-folkeafstemning. Under de konkrete omstændigheder var det faktisk flot, at en tredjedel stod imod.

Stå imod den aggressive krigskurs og højrekræfternes felttog – det kunne Enhedslistens folketingsgruppe imidlertid ikke. Et flertal fik på årsmødet i maj måned 2022 held til at gøre op med partiets grundlæggende EU- og NATO-modstand. Samtidig tilsluttede partiet sig økonomiske sanktionspakker mod Rusland og har siden gang på gang støttet våbenleverancer til den ene krigspart.

De økonomiske sanktioner og en række andre faktorer i den kapitalistiske verdensøkonomi betød, at varepriserne – ikke mindst energi- og fødevarerpriser – røg i vejret. Arbejderklassen og i det hele taget dem, der har mindst, kom til at betale for stedfortræderkrigen i Ukraine.

5. oktober 2022 blev der udskrevet folketingsvalg til afholdelse den 1. november, og inden årets udgang havde Danmark fået en ny parlamentarisk flertalskonstellation, en SVM-regering med en højreorienteret, ultra-nyliberal plan for over en årrække at omkalfatre ikke mindst den offentlige sektor og de kollektive velfærdsordninger og -rettigheder. SVM-regeringen er kendetegnet ved ukritisk at koble sig på USA-imperialismen.

Ved de private overenskomstforhandlinger i 2023 var der lagt op til et voldsomt lønopgør på baggrund af de foregående års reallønsfald. Kampvilligheden i fagbevægelsens top var til at overse, og de fagligt aktive kræfter i fagbevægelsen var desværre ikke stærke nok til at rejse en modbevægelse.

Igennem hele perioden er klima-, natur- og biodiversitetskrisen eksploderet om ørerne på os, dokumenteret af den ene FN-rapport efter den anden. Dens konsekvenser mærkes nu konkret, især af folkene i det globale syd, men også i det rige nord.

Og i skrivende stund har vi siden 7. oktober og Hamas' angreb ind i Israel i stået over for en helt igennem modbydelig og folkeretsstridig israelsk udrensningsskrig i Gaza med det formål at tømme Gaza for palæstinensere og annektere Vestbredden totalt.

Vi har her kun peget på nogle af de mange begivenheder og udviklinger, der har præget det politiske liv og klassekampen de sidste tre år. Det er i lyset af dem, at partiets aktiviteter og indsats skal ses og bedømmes.

Kommunistisk Parti væltede ikke omkuld

Vi må konkludere:

Det er et af de vigtigste resultater for partiet i denne kongresperiode, at det har været i stand til at analysere, orientere sig, fastholde enheden og handle udadtil i den komplicerede situation, der opstod med Ruslands invasion af Ukraine 24. februar 2022.

Partiets medlemmer har måttet stå imod en krigspsykose af værste skuffe og udskamning af krigs- og NATO-modstandere. De har måttet agere i en situation, hvor der var fare for, at partiet enten blev identificeret med den russiske krigspart eller bøjede sig og blev en forsvarer for krigsbevillinger og våbenleverancer. De har måttet gebærde sig i en stemning af russofobi, krydret med en generel antikommunisme.

Det er virkelig godt gået af partiet, dets ledelser og medlemmer, at vi er kommet helskindet og med partiets enhed intakt gennem denne meget vanskelige situation. Uden at give køb på vores grundlæggende principper er det lykkedes os at undgå at blive isoleret. Tværtimod: Vi har kunnet handle og har været en aktiv, enhedsskabende kraft blandt de fredskræfter, der tager kampen op mod krig og oprustning.

Social oprustning og klimaindsats – ikke våben

Krigen i Europa og de forandrede internationale styrkeforhold i det hele taget betyder, at det danske classesamfund i disse år ændrer sig voldsomt, såvel økonomisk som politisk, socialt og militært. Som et arbejderparti forsvarer Kommunistisk Parti arbejderklassens og de understes interesser i en situation, hvor en uendelig oprustningsspiral og militarisering sætter dagsordenen.

I årtier har den danske arbejderklasse – som et resultat af sin egen kamp og den danske kapitals udbytning af undertrykte folk rundt i verden – relativt set levet under bedre forhold end arbejderklassen i mange andre lande. Men alle goder forsvinder i disse år for øjnene af os.

Landsledelsen udsendte i oktober 2022 en platform med titlen “Social oprustning og klimaindsats – ikke våben” med en række konkrete krav om at omdirigere milliarder fra våben til velfærd og klimaindsats samt tiltag mod medicinalindustriens og energisektorens profitter. Desværre lykkedes det kun i begrænset omfang at give platformen liv i og omkring partiet.

SKARPE IDEOLOGISKE FRONTER

Hverken opgiveness eller overmod

Det politiske landskab er rykket mod højre, ikke blot i Danmark men i de fleste europæiske lande, hvor den parlamentariske venstrefløjs ledere – med få, hæderlige undtagelser – stiller sig til rådighed for sit imperialistisk sindede borgerskab, når det gælder. Samtidig angribes den borgerlige stat indefra af højrekræfter, og de demokratiske rettigheder indskrænkes.

Højrekræfterne har i den grad også erobret den politiske og ideologiske dagsorden. Hele vejen rundt stort set.

Fornemmelsen af at det hele tiden går tilbage, at der er langt mellem både små og store sejre i hverdagen, at det socialdemokratiske velfærdssamfund, man er vokset op i, forvitrer om ørerne på én, at de kommende generationer ser ud til at få ringere forhold end én selv – hvis menneskeheden overhovedet får viklet sig ud af klima-, natur- og biodiversitetskriserne – alt dette kan naturligvis skabe frustration og modløshed. Når dertil lægges en meget voldsom og påtrængende mediedagsorden, der borer i alt, hvad der kan splitte og aflede, bliver billedet dystert.

I den situation kan man på den ene side forledes til håbløshed, opgiveness og passivitet, til at miste troen på marxismens og kommunismens kraft – og troen på arbejderklassen som den kraft, der for alvor kan forandre samfundet. På den anden side kan man også forledes til at stå ekstra hårdt på principperne, indkapsle og isolere sig og kun forholde sig til endemålet og ikke til tidens konkrete udfordringer.

Det er landsledelsens opfattelse, at partiet ikke er faldet til nogen af disse sider. Vi har forsøgt, med de ressourcer vi nu har til rådighed, at forholde os revolutionært til alle de omfattende forandringer, der sker omkring os.

Kamp mod imperialismen – hvordan

Blandt de spørgsmål, som har rejst sig, ikke mindst i forbindelse med Ukraine-krigen, er spørgsmålet om, hvad imperialismen er i dag, synet på den geopolitiske udvikling og verdensordenen af i dag. Landsledelsen og Internationalt Udvalg har løbende arbejdet med disse spørgsmål, som er blevet belyst via blogs, kronikker og ledere i Arbejderen. I april 2023 blev der på et fællesmøde mellem landsledelsen og Internationalt Udvalg bundet en foreløbig knude på diskussionerne.

Verden er i dag kendetegnet ved at være et imperialistisk verdenssystem. Imperialismen skal således ses som et samlet verdenssystem, hvor de enkelte lande har deres egen placering. For eksempel har vi fastslået, at Rusland ikke kan sidestilles én til én med USA, men ligger i periferien af det imperialistiske system.

Det imperialistiske verdenssystem domineres af en håndfuld imperialistiske magter, der undertrykker verdens folk og nationer, som de udpiner ved at hente superprofitter hjem og gennem ulige bytte. I dag er denne ”håndfuld” repræsenteret af den transatlantiske alliance organiseret i NATO og med USA i spidsen.

Kampen mod imperialismen er en hovedopgave for kommunisterne. Det betyder solidaritet med folkene i verden i kampen for deres egen ret til national selvbestemmelse og for løsrivelse fra imperialismen.

Udviklingen fra en unipolær verden til en multipolær er et udtryk for det imperialistiske centers svækkelse. De modsætninger, der udfolder sig i den forbindelse, kan udnyttes og giver nye betingelser for folkene og arbejderbevægelsen i verden. I denne kamp findes der mulighed for vigtige alliancer, der kan spille en positiv rolle i kampen.

Det kommunistiske projekt

Selv om højrekræfterne har erobret den politiske og ideologiske dagsorden, er det på den anden side opløftende, at marxismen og den kommunistiske ide er sat til fornyet debat, ikke mindst i yngre akademiske kredse.

På X (tidligere Twitter) trender Marx med jævne mellemrum. I en række udgivelser og debatter er den marxistiske forskning og det marxistiske udgangspunkt i fortolkningen af verden blevet genoplivet. Og ikke bare det: Marxistisk orienterede forskere har leveret vægtige bidrag til at analysere verden af i dag, og flere af dem identificerer sig som kommunister.

Alt dette har naturligvis fået højrefløjen og tænketanke som CEPOS helt op i det røde felt, og de har advaret mod at lade sig "lokke af Marx-moden. Kommunismen er stadig farlig".

Debatten er med til at genskabe det politiske rum for kommunismen, som på samfundsmæssigt plan har været lukket i rigtig mange år.

Vores parti har forholdt sig aktivt til dem og deres værker, og via Arbejderen og Magasinet Arbejderen har vi gjort en indsats for at gøre deres tanker og ideer tilgængelige også for den del af den kommunistiske bevægelse, som vi repræsenterer. Arbejderens initiativ Revolutionære Stemmer har tjent samme formål.

Men også Kommunistisk Parti har gjort sit til at genrejse det kommunistiske projekt blandt revolutionært indstillede mennesker. Socialisme og kommunisme som ide og som et konkret projekt at kæmpe for er i årtier forsøgt isoleret og udgrænset. Vi står i en benhård ideologisk kamp.

Da vores parti fyldte 15 år i november 2021, formulerede vores formand det således ved et arrangement i København:

"Vores parti står med den opgave at være katalysator for et moderne kommunistisk projekt. Altså et kommunistisk projekt der taler ind i tiden og dens mennesker. Et projekt der kan genrejse kommunisterne som en kraft i arbejderklassen. Et projekt der kan forene revolutionære kræfter hos kommunisterne. Så der kan skabes en modbevægelse."

Kommunisme er det nye sort – og kommunisme betyder fællesskab.

ENHED ER TVINGENDE NØDVENDIGT

I den aktivitetsplan for 2023, som landsledelsen udsendte fra sit møde i november 2022, hedder det blandt andet om målet for partiets arbejde:

"... at partiet bliver en aktiv kraft for at rejse kampen for enhed i arbejderklassen og blandt revolutionære og progressive kræfter, således at der organiseres bevægelse mod inflation, social nedtur, sanktioner, krigsbudget og for fred på et bæredygtigt og solidarisk grundlag. Ikke mindst kæmper vi for, at fagbevægelsen understøtter den sociale kamp."

Enhed i forskellighed

Det er et udtryk for, at det i kongresperiodens forløb i stigende grad er blevet klart, at kampen for bevægelse og enhed må stå i centrum. Ikke mindst i den konkrete, daglige kamp hvor enhed og fællesskaber på tværs er vigtigere end nogensinde.

Partiet har derfor arbejdet for at række hænder ud og bygge bro til andre revolutionære, socialistiske og kommunistiske kræfter i den erkendelse, at ingen af disse kræfter og organisationer – heller ikke Kommunistisk Parti – i dag er i stand til alene at tage teten i arbejderklassens kamp.

Javist, er der ideologiske og teoretiske forskelligheder. Men tiden er mindre til at afgrænse og mere til at spille op mod hinanden i gensidig respekt. Og hele tiden med det formål at kunne spille en rolle i de konkrete hverdags- og samfundsforandrende kampe, at bringe den kæmpende arbejderklasse sammen og videre. Enhed i forskellighed må være mottoet.

Men enhed har også et andet aspekt: Nemlig at vi i hele vores virksomhed har øje for de dybeste lag i arbejderklassen, og hvad der rører sig her, hvordan de forenes for egne interesser. Eller som Lenin siger: "Det er derfor vores pligt, hvis vi ønsker at forblive socialister, at gå lavere og dybere, til de virkelige masser."

Dette er ikke mindre vigtigt i dag, hvor det netop er disse lag i arbejderklassen, der betaler den højeste pris for krig, oprustning, angreb på kollektive velfærdsrettigheder og privatiseringer. De er også udset til at betale regningen for den grønne omstilling, som helt igennem gennemføres på kapitalismens betingelser.

I deres daglige kamp for livet, mod udgrænsning og udskamning som "low life", i deres systemforagt og elitehad er der brug for, at kommunisterne hører og giver dem stemme og inddrager dem i kampen. Misser vi dette aspekt, overlades disse dybe lag til højrekræfternes folkeforførere.

Enhed blandt kommunistiske partier

Et særligt aspekt i spørgsmålet om enhed er enhed mellem de erklærede kommunistiske partier i Danmark.

I Kommunistisk Parti er vi meget bevidste om, at der findes kommunister i en række partier og organisationer og uden for de organiserede rækker. Vores parti blev stiftet i 2006. Det lykkedes dengang – på trods af forskelligheder, og måske fordi vi erkendte dem – at finde enhed mellem to historisk betingede strømninger. Det lykkedes at skabe et fælles teoretisk, ideologisk og politisk grundlag, der rakte ud over begge strømningers hidtidige positioner. Fordi vi havde øjnene rettet mod nutiden og fremtiden og ikke fortiden.

I årenes løb har flere kammerater sluttet sig til Kommunistisk Parti, men en egentlig sammenlægning med andre kommunistiske partier er ikke lykkedes. Efter endnu en runde resultatløse forhandlinger i 2018 "trak partiet en streg i sandet" og besluttede, at vi i den konkrete situation ville satse på opbygningen af vores eget parti.

I september i år holdt DKP og KPID en genforeningskongres, hvor KPID samlet gik ind i DKP. Kommunistisk Parti håber, at denne sammenlægning vil blive en styrke for kommunisterne i Danmark. Og vi håber, at fusionen vil betyde, at vi ses endnu mere i tidens bevægelser og kampe. Vi smækker ikke med dørene i forhold til at udbygge kommunisternes enhed.

BEVÆGELSER KÆMPER FOR FODFÆSTE

For der er virkelig brug for kommunisterne i bevægelserne.

På den ene side vokser nye bevægelser frem og har brug for kommunisternes indsats. På den anden side slås vi og andre indædt for at genrejse arbejderklassens traditionelle massebevægelser.

Derfor rækker Kommunistisk Parti ud til alle aktive kræfter om, at vi i fællesskab finder de svar, der er brug for, så vi sammen kan tage kampen op.

Kommunisterne er alle steder for få og spredte til at løfte de opgaver, der tårner sig op. Men det er samtidig en kendsgerning, at Kommunistisk Partis indsats og indflydelse rækker en del ud over, hvad vores størrelse tilsiger os.

Fagbevægelsen står over for en tsunami af udfordringer

Partikammerater yder en stor indsats i fagbevægelsen, især inden for 3F, men også i enkelte fagforeninger inden for det offentlige område. OK22, OK23, kampen om store bededag, EU-mindstelønsspørgsmålet, spørgsmålet om tilbagetrækning og pensionsalder samt dagpengesystemets og beskæftigelsespolitikens indretning er alle områder, hvor vores kammerater har bidraget til aktiviteter, bevægelse og sammenhold.

I den forløbne kongresperiode er det blevet stadig mere klart, at fagbevægelsen i Danmark står i en tsunami af udfordringer. Klassekompromiset og hele classesamarbejdspolitikken er for længst smidt på porten fra borgerskabets side, også selv om man stadig sværger til det i skåltalerne. Det er afgørende, at fagbevægelsen fastholder overenskomst-dækningen af arbejdsmarkedet og samtidig imødegår det faldende medlemstal.

Så det haster med at få fundet veje til, at fagforeningerne i bred målestok finder deres ben som egentlige kamporganisationer, der både kan og tør slås med de nødvendige midler. Heldigvis er der en række fagforeninger, som lyser op som gode eksempler på, at det kan lade sig gøre.

Denne ekstremt vanskelige situation, hvor det er klart for de fleste, at "plejer er død", skaber også forvirring og modsætninger i den progressive bevægelse. Hvordan skal det gribes an? Det så vi konkret med overenskomstkampen på det private område i 2023, hvor der ikke var enighed blandt de progressive kræfter i fagbevægelsen, om der skulle anbefales et ja eller et nej. Det er diskussioner, der også foregår i vores parti.

Striden handler i sin essens om, hvornår vi skal gå frem og slås, i en situation hvor arbejderklassen er i defensiven, og vi angribes fra alle sider. Hvornår er opbakningen stor nok til, at det er vejen frem? Det er klart, at man i en konkret faglig kamp aldrig kan være sikker på at vinde. Nogle gange taber man den konkrete kamp, men vinder i det lange stræk. Kampene giver bevidsthed, erfaring og sammenhold.

Det er vigtigt, at vi i partiet og den progressive faglige bevægelse hele tiden holder fokus på at skabe samling og enhed, se fremad og ikke diskutere bagudrettet.

Set i et selvkritisk lys har det i denne kongresperiode været vanskeligt for os at skabe sammenhæng i kommunisternes indsats og agere som kollektiver og ikke enkeltpersoner. For eksempel har det været vanskeligt at få et fagligt landsudvalg til at fungere. Partiet råder faktisk over en vis styrke, men den udnyttes slet ikke maksimalt, og den revolutionære linje forfægtes spredt.

Partiets medlemmer kæmper for, at fagforeningerne tager stilling til alle de vigtigste politiske kampe, som arbejderklassen står i, og ikke kun ser på løn og arbejdsvilkår. De har været aktive for at skabe faglig opbakning til et nej til afskaffelse af EU-forbeholdet, hvor vi var medinitiativtager til en appel, der samlede op mod 200 tillidsfolk. Desuden kæmper de for, at fagforeninger sætter kampen mod militarisering på deres dagsorden. Og ikke mindst har vi været særdeles aktive i kampagnen mod EU's mindstelønsdirektiv, som jo faktisk gav en sejr, idet vi fik presset regeringen til at anlægge et søgsmål, omend kampen ikke er slut.

Modstanden mod EU skal omstilles

Som tidligere nævnt tabte nej-siden folkeafstemningen om EU-forsvarsforbeholdet 1. juni 2022 efter en ekstremt beskidt og løgnagtig ja-kampagne. Partiet og dets medlemmer kastede sig aktivt ind i kampagnen for et nej, især i regi af Folkebevægelsen mod EU, men også i eksempelvis faglige sammenhænge.

Landsledelsen afholdt et landsdækkende webinar for alle partimedlemmer op til afstemningen for at sikre argumenter og viden.

Efter afskaffelsen af forbeholdet er Danmark nu fuldtønt med i EU's militaristiske projekter.

Kort før folkeafstemningen kunne Folkebevægelsen markere sit 50-års-jubilæum og se tilbage på en uvurderlig og uundværlig indsats for at holde EU-modstanden levende herhjemme. Men kampagnen op til folkeafstemningen afslørede også de vanskeligheder, som Folkebevægelsen mod EU står i, ikke mindst efter at have mistet sit mandat i EU-parlamentet ved udgangen af 2019. Den mislykkede indsamling af vælgererklæringer for at komme på stemmesedlen ved EU-parlamentsvalget 9. juni næste år er et eksempel på dette. Mange medlemmer af Kommunistisk Parti har i årevis, ja nogle tilmed i årtier, lagt en enorm indsats i kampen mod EU, konkret i Folkebevægelsen mod EU.

Partikammerater har lagt arbejde såvel i landsledelsen som i en lang række lokale komiteer. Partiet har forsvaret den linje, som blev lagt på landsmødet i 2019, hvor fokus var på at "gå i bredden", række ud og danne alliancer med andre kæmpende bevægelser.

Folkebevægelsen står nu i en svær omstillingsproces, hvor den skal finde nye veje for unionsmodstanden efter tabet af en plads i EU-parlamentet. Hvorvidt denne omstillingsproces lykkes, er på ingen måde afgjort. Vi har kæmpet for at finde en balance, hvor enheden i Folkebevægelsen bevares i en turbulent tid, og der samtidig insisteres på nye skridt og nye veje.

Ligesom tidligere har der i Kommunistisk Parti været nedsat et EU-udvalg til at drøfte partiets indsats. I denne kongresperiode har vi imidlertid også haft et EU-netværk, hvor aktive på området har kunnet mødes online for at udveksle informationer og blive opdateret. Det har været EU-udvalget, der har styret netværket. Netværket har både vist sig nyttigt og levedygtigt.

Kampen for fred helt central

På vores sidste kongres i maj 2021 var der en del diskussion om, hvorledes vi som parti skulle prioritere fredskampen. Det kom virkeligheden til at afgøre!

Med Ruslands invasion i Ukraine i februar 2022 blev partiets indsats i fredsbevægelsen optrappet betydeligt landet over. Fredsbevægelsen herhjemme består af en mangfoldighed af grupper og enkeltpersoner, som typisk i årevis har holdt fredsfanen højt. Nu stod de over for med hver deres udgangspunkter at skulle kaste sig ind i den komplicerede situation, der opstod med Ukraine-krigen. Dertil kom de dønninger, som det gav, at Enhedslisten som parti pludselig ikke mere var at finde blandt fredens forkæmpere.

Landsledelsen afholdt i foråret 2022 et landsdækkende webinar med fokus på Ukraine-konfliktens historie og dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik under NATO's vinger.

Kommunistisk Parti har fra første færd forsøgt at være enhedsskabende og finde de punkter, der kunne skabe fælles fodslag, afhængig af den konkrete situation. Partiet har fastholdt sin NATO-modstand, men ikke gjort den til et kardinalpunkt i de enkelte aktiviteter. Partiet har fastholdt, at når der føres imperialistiske krige, er kampen mod "ens eget" borgerskab og dets krigsdeltagelse central. Partiet har med stigende styrke slået på behovet for våbenhvile og fredsforhandlinger, eftersom "fred er den sejr, vi har brug for".

Samtidig har vores partikammerater været meget aktive for at rejse spørgsmålet om amerikanske baser i Danmark. Det skete på baggrund af, at statsministeren på et pressemøde den 10. februar 2022 meddelte, at Danmark indleder "konkrete forhandlinger med USA om en ny forsvarssamarbejdsaftale mellem Danmark og USA".

Der kan således ikke sættes en finger på partiets konsekvent antiimperialistiske tilgang til fredsarbejdet.

På foranledning af en række kammerater godkendte landsledelsen efter kongressen i 2021 at oprette et fredsnetværk i partiet. Tanken var at udvikle en netværksmodel, der med udgangspunkt i formen fra partigrupper kunne understøtte kammeraters arbejde med disse vigtige spørgsmål på nationalt plan.

Netværkets primære opgave var fra starten at være organ for erfaringsudveksling og udvikling af viden blandt kammerater, der i årevis havde været aktive på fredsspørgsmålet. Håbet var, at man med et stærkere nationalt samarbejde internt i partiet på sigt kunne være med til at genoplive fredsbevægelsen.

Efter Ruslands invasion i Ukraine øgede netværket sin mødefrekvens og var et vigtigt redskab til, at kammeraterne i fredsbevægelsen kunne fastholde fokus og samling i en konflikt, der sprængte den tilbageværende fredsbevægelse.

Kammerater i netværket har også arbejdet med at målrette fredsbevægelsens arbejde mod elever i folkeskoler og gymnasier og med det essentielle spørgsmål om at sammenkoble fred og klima.

Der er i dag et stærkt ønske om at oprette et egentligt fredsudvalg, og en række kammerater har udarbejdet debatoplægget "Forslag til Kommunistisk Partis fredspolitik". Partiet har endnu til gode at sikre en grundig behandling af dette.

Aktive i klimakampen – især lokalt

I arbejdsplanen for partiets virksomhed i denne periode skrev vi, at partiet især ville fokusere sin indsats i "fagbevægelsen, i EU-modstanden og i klimakampen". Derfor nogle ord om vores indsats i klimakampen.

Partiet, dets medlemmer og Arbejderens har et meget tydeligt klima-, natur- og biodiversitetsfokus. Her er ingen klimafor nægttere eller fodslæbere. Her er en ægte bekymring for fremtiden og et ægte engagement.

I oktober 2021 afholdt partiet et landsdækkende seminar i København med titlen "For mennesker og natur – ikke profit", hvor der blev sat fokus på marxisme og miljø og på, hvad fagbevægelsen konkret kan gøre for at løfte klimakampen. På sommerlejren i 2022 var netop klima og natur det gennemgående tema.

Partiet har ikke mindst arbejdet med at gøre klimaspørgsmålet til et klassespørgsmål og holde fast i, at det er de store monopoler, der er de største klimasyndere. Ligeledes har vi lagt vægt på, at klimakampen skal være en folkelig kamp med en tydelig social og klasse-mæssig tilgang. Uanset hvor meget vi hver især lægger vores vaner om, kan klima-, natur- og biodiversitetskrisen kun løses kollektivt, samfundsmæssigt. Det er aldrig den enkelte arbejder, der skal udskammes.

Partikammerater har især været aktive og drivende i lokale kampe omkring klima, natur og biodiversitet. Det gælder mest markant kampen for Amager Fælled og Stejlepladsen i København, men også en lang række andre kampe.

Det er vores store styrke, at kammerater i vores parti har en stor viden om mange forskellige aspekter af miljø- og klimaområdet. Det er et stort aktiv for vores parti og gør os i stand til at levere stærke analyser af udviklingen og den førte politik.

Efter sidste kongres blev der af landsledelsen nedsat et klimanetværk med det formål at samle kammerater på tværs af partiet, som enten arbejder med klimaspørgsmålet eller har en særlig interesse heri. Det har ikke været ubetinget let at sikre kontinuitet i netværket, men dets styrke har været, at det samler kompetente kammerater og dermed er vigtig i udviklingen af den konkrete politik.

Der har desuden været intentioner om at debattere landbrug og madpolitik som et afsæt for at komme videre med et madpolitisk program for partiet. Dette er dog ikke helt kommet i hus.

Med hvor det i øvrigt foregår

På grund af partiets størrelse og begrænsede menneskelige og økonomiske ressourcer er vi hele tiden "i kamp med os selv" om at prioritere ressourcerne og fokusere vores indsats, hvor det er vigtigst og mest udbytterigt. Derfor er ovenstående alene en gennemgang af de klart prioriterede indsatsområder, besluttet på den sidste kongres.

Men vores parti består af kammerater, der er aktive i rigtig mange andre sammenhænge også: I solidaritetsarbejdet med Palæstina, i kampen mod våben fra israelske Elbit, i solidaritetsarbejdet med progressive og revolutionære kræfter i Latinamerika, ikke mindst Venezuela, i Dansk-Cubansk Forening og i kampagnen #UnblockCuba.

Vi har bakket op om markeringen af 50-året for kuppet i Chile og støttet protester mod kuppet i Peru. Vi har været solidariske med kvindernes og den folkelige bevægelse i Iran. Vi er aktive i Horsørød-Stutthof Foreningen. Vi har kammerater, der beriger partiet med musik, kultur og filmklub. Og mere og flere kunne nævnes.

Det er en imponerende indsats, der ydes hele vejen rundt.

KOMMUNISTISK PARTI I FORANDRING

Partiet er et andet end for fem år siden

Men lad os nu vende blikket mod partiet selv og dets udvikling siden kongressen i maj 2021.

Først og fremmest er det vigtigt at slå fast, at partiet alene qua sin sammensætning er et ganske anderledes parti end for tre-fem år siden. Et godt stykke over en tredjedel af partiets medlemmer er kommet til inden for de seneste fem år.

Alene det er med til at skabe en ny situation, som de medlemmer, der har været med i mange år, også skal vænne sig til. I den situation er der både brug for at give plads, videregive og udveksle erfaringer og sikre et fortsat fælles ideologisk og teoretisk fundament.

Den ændrede medlemssammensætning har – hvor den har slået igennem, og det er endnu ikke i alle afdelinger – givet en ny dynamik, et frisk pust, nye ideer og arbejdsmåder. Den betyder også, at partiet i dag udgøres af en mere forskelligartet og broget skare og derved i højere udstrækning afspejler den mangfoldige arbejderklasse.

Det giver også nye udfordringer. Vanetænkning udfordres, og selvfølgheder viser sig ikke mere at være så selvfølgelige. Enheden i partiet kommer ikke af sig selv – den kommer af indsigt i hinandens livsbetingelser og fælles handling. Nysgerrighed, åbenhed, kammeratlighed og solidaritet på tværs af forskelligheder er med til at styrke vores enhed.

Overordnet set kan vi sige, at det i en overordentlig vanskelig situation er lykkedes for os ikke blot at holde fast og holde sammen, men faktisk også at udvikle partiet, tiltrække nye og blive en smule større. Når det så er sagt, må det også erkendes, at partiet er langt fra målsætningen om at blive en drivende, dagsordensættende og kampudløsende faktor i arbejderklassen.

Kommunistisk Partis største udfordring er stadig, at partiet rummer for få kammerater til at favne alle de vigtige opgaver, som kommunisterne bør kaste sig over. Partiet er godt nok vokset siden sidste kongres, og alderssammensætningen er også forbedret. Faktisk svarer alderssammensætningen meget godt til alderssammensætningen i det danske foreningsliv i øvrigt.

Det er en positiv kendsgerning, at vi i perioden er kommet ud til revolutionære, der vil kæmpe, især unge og yngre. Faktisk er der i perioden optaget et antal nye medlemmer, der svarer til en tredjedel af partiets medlemstal 1. januar 2021. Det viser, at partiet, dets ideologi, politik og handlinger er attraktivt. Men i samme periode har et antal, der svarer til en femtedel af partiets medlemstal 1. januar 2021, forladt partiet.

Det er der en række forklaringer på. Men overordnet tyder det på, at vi i større udstrækning står over for et problem med at fastholde medlemmer end et problem med at få nye med ombord.

Fire ud af ti partimedlemmer er arbejdere på arbejdsmarkedet, mens en lidt større andel har forladt arbejdsmarkedet og for eksempel er på pension. Partiet har også en lille gruppe uddannelsessøgende og akademikere.

Flere unge der gerne vil partiet

Et af de mest positive udviklingstræk i de senere år er, at andelen af unge i partiet er vokset, og at flere og flere unge begynder at påtage sig opgaver for partiet, for eksempel lokalt ledelsesarbejde.

En fjerdedel af partiets medlemmer er under 40 år, og hvad der er meget vigtigt: De er i fuld gang med at etablere sig med egen kommunistisk identitet, skabe deres egne netværk og samtidig tage del i partiets kollektive arbejde lokalt. Og de vil rigtig gerne skoling, uddannelse og udvikling.

Vi står på den måde et helt andet sted end for tre år siden. I partiet har vi i dag en flok meget dygtige, ihærdige, aktive og ansvarlige unge, der har taget partiet til sig – og er ved at forandre det.

I den proces er det uhyre vigtigt, at vi på tværs af generationer og andre mulige skillelinjer rækker hånden ud til hinanden i partiet og med respekt og fordomsfrihed giver plads til hinanden.

I forhold til integrationen af unge og sikring af at de får plads, indkaldte landsledelsen i marts 2023 til et landsdækkende ungdomsmøde. På mødet samledes en god flok unge og diskuterede, hvordan det er at være kommunist i dag, hvordan det er at være medlem af Kommunistisk Parti, og hvordan man kan skabe aktivisme. Mødet mundede ud i etablering af et landsdækkende ungdomsnetværk. Det er meget positivt. Netværket holdt i efteråret 2023 et weekendtræf, og det er i det hele taget ved at tage form.

Nogle ord om Kommunistisk Parti og DKU:

I denne kongresperiode ændredes det tidligere Ungkommunisterne til Danmarks Kommunistiske Ungdom (DKU), der i udgangspunktet definerede sig som ungdomsorganisation på tværs af de kommunistiske partier. Kommunistisk Parti indledte et samarbejde med DKU, og en række medlemmer af DKU gik ind i Kommunistisk Parti, ligesom nogle medlemmer af Kommunistisk Parti gik ind i DKU.

Det anså vi som meget positivt.

I sommeren 2023 besluttede DKU imidlertid, at det ikke mere var muligt at være medlem af både DKU og et kommunistisk parti. Man afskaffede dobbeltmedlemskab, som man sagde. Det betød, at nogle medlemmer af Kommunistisk Parti gik ud af DKU, mens nogle valgte at blive i DKU og gå ud af Kommunistisk Parti.

Allerede før beslutningen var der opstået problematikker omkring for eksempel stillingtagen til folketingsvalg (DKU anbefalede boykot) og Kina (DKU opfatter Kina som en imperialistisk supermagt). Disse problematikker gjorde det vanskeligt for unge KP'ere i DKU.

I dag er der derfor ikke unge fra Kommunistisk Parti i DKU.

Kommunistisk Parti ønsker helt klart at samarbejde med DKU i klassekampen. Vores landsledelse holdt tilbage i november 2022 et fællesmøde med DKU's ledelse. Det er vores ønske, at vi kan stå sammen i de vigtige kampe, der foregår.

Vi er nødt til at finde nye veje til at opbygge partiet

Partiets medlemmer hører først og fremmest til i den lokale partiafdeling. Vi har p.t. elleve afdelinger. Vi har i perioden sagt farvel til én afdeling (Randers) og goddag til to nye (Vejle og Faglig Afdeling København).

De elleve afdelingers forudsætninger er meget forskellige. De er forskellige i størrelse – fra fem til over 50 medlemmer. De er forskellige i aldersgennemsnit – fra 27 år i aldersgennemsnit i den "yngste" afdeling til 70 år i den "ældste". De er forskellige i geografisk udstrækning – fra afdelinger hvis medlemmer bor i den samme by og inden for en radius af ganske få kilometer til afdelinger med 175 kilometers afstand mellem de medlemmer, der bor "yderst". I nogle afdelinger har de fleste medlemmer været med i den kommunistiske bevægelse i årtier, i andre er der mange, der først for nylig har organiseret sig som kommunist. De politiske miljøer, som de arbejder i, er forskellige. Og man kunne blive ved.

Så det ville være en stor fejl at forsøge at måle dem med den samme målestok.

Hvad der imidlertid er fælles for dem alle er, at de udgør et politisk og handlende kollektiv for medlemmerne. Det er først og fremmest her, man skal føle sig hjemme. Det er her, de politiske diskussioner tages, der svejser partiet sammen. Det er her, man i fællesskab bliver klogere på verden og på, hvordan den kan forandres gennem konkret aktivitet, hvor man er.

Spørgsmålet er, om vi gør det rigtige, eller om der er brug for noget andet i forhold til afdelingernes funktion?

Det er landsledelsens opfattelse, at vi ikke bare kan blive ved med at gøre, som vi altid har gjort, at der er brug for at sadle om og finde veje, så partiet kan rykke frem.

Landsledelsen har derfor ad flere omgange vendt og drejet en række af de centrale problemstillinger, der rejser sig, og har i de seneste måneder også indledt en dialog herom med afdelingsledelserne. Er vores afdelingsorganisering optimal i dag? Hvad kan vi gøre for at styrke afdelingernes handlingsrettethed?

Vi har ikke fundet svarene endnu, og det er efter landsledelsens opfattelse et stort hængeparti, der ligger over til den kommende kongresperiode. For der er ingen tvivl om, at dette – som beskrevet i vores arbejdsplan – er et nøgleled i forhold til at gøre partiet både større og stærkere.

Partiet råder ikke over et landskontor med et organisatorisk apparat, der kan "servicere" afdelingerne. Vi har derfor siden juni 2021 arbejdet med at styrke sammenhængskraften på tværs af partiets afdelinger gennem et onlineforum for alle afdelingsledelser. Her formidler daglig ledelse vigtig information, og her drøftes der konkrete problemstillinger, der vedrører alle afdelinger. Forummet mødes typisk hver anden måned og har vist sig at være et godt hjælperedskab.

I den arbejdsplan, vi vedtog på sidste kongres, stillede vi os den opgave at understøtte udviklingen af nye ledere, blandt andet ved at holde et eller flere seminarer eller kurser. I marts 2023 gennemførte vi således kurser i henholdsvis Aarhus og København, hvor der blev undervist professionelt om emner som ledelse i en frivillig organisation, hvordan aktiverer vi, og hvordan skaber vi mening i organisationsarbejdet, ligesom der blev givet konkrete værktøjer, som kan bruges i ledelsesarbejdet.

Kurserne var en stor succes, og der efterspørges helt sikkert mere af den slags.

Inden for eller uden for Kommunistisk Parti

Der er ingen tvivl om, at partiet har kæmpet – og fortsat skal kæmpe – med at finde former for at organisere opbakningen til partiet og definere partimedlemskabet for nutidens generationer. Blandt de spørgsmål, der rejser sig, er netop, hvordan vi opfatter partimedlemskabet – og hvordan vi bedre organiserer den opbakning, der er uden for, men dog tæt på partiet?

Det er hævet over enhver tvivl, at der omkring partiet er en goodwill og politisk opbakning til det kommunistiske projekt, som ikke slår over i medlemskab af partiet. Opbakningen kan være mere eller mindre udtalt, og den har ofte, men ikke altid, sin rod i kammeraters solide lokale arbejde.

Vi har imidlertid svært ved at slå bro mellem partiet og kredsen omkring det. Heller ikke her har vi fundet svarene endnu, og det udgør også et stort hængeparti, der ligger over til den kommende kongresperiode.

I selve partiet bokser vi med, hvorledes den vedtægtsbestemte aktivitetspligt skal udmøntes, ligesom vi arbejder med at formidle den demokratiske centralisme til nye medlemmer med nutidens psykologi.

Aktivisme og udadvendthed må i centrum

I vores arbejdsplan for den kongresperiode, vi nu vinker farvel til, stiller vi os opgaven at styrke partiets udadvendte og aktivistiske profil. Det skulle både ske lokalt og ved med jævne mellemrum at gennemføre fælles, landsdækkende aktioner.

Det er kun lykkedes delvist. I starten af 2022 gik partiets medlemmer på gaden i op mod ti byer i en samlet, fælles aktion med krav om stop for patenter på coronavaccine og massive investeringer i det danske sundhedsvæsen.

Realiteterne er, at da Ukraine-krigen kom i februar 2022 og der blev udskrevet folkeafstemning om EU-forbeholdet, var landsledelsens og landskontorets kræfter fokuseret på disse områder og fandt ikke kræfter til at organisere flere landsdækkende aktioner.

Undtagelsen er dog Rød Sommerlejr, som blev gennemført i nye rammer i både 2022 og 2023, og som stadig er uundværlig for at kitte partiet sammen og samle kredsen omkring os. Det er ikke en hemmelighed, at Rød Sommerlejr kun kan videreføres, hvis nye kræfter sluses ind og tager over. Det ser heldigvis ud til at være ved at ske.

Fra efteråret 2022 og frem til 1. maj i år var partiet medinitiativtager til at stille borgerforslaget "Væk med moms på mad og medicin", der skulle fungere som en landsdækkende aktion for partiet. Det fik begrænset succes, og vi har måttet konkludere, at partiet slet ikke magtede det arbejde, der skulle ligge bag et sådant forslag for at få det op at køre.

På lokalt plan blomstrer aktivismen imidlertid flere steder, især i de afdelinger der har optaget nye, unge medlemmer. Det er meget positivt. Det stiller også landsledelsen og landskontoret over for et stigende pres på materialer, kampagner og tilsvarende, som vi kun i begrænset omfang har kunnet imødekomme.

Et næsten umætteligt analyse- og skolingsbehov

Det er en af vort partis store styrker, at det er godt funderet i den marxistiske teori. Det er i stand til at analysere, orientere sig politisk, se nye tendenser og bevæge sig på basis af et dialektisk og materialistisk helhedssyn.

Det er til gengæld også en styrke, som vi skal vie betydelig opmærksomhed, så den forbliver en styrke. Den kommer ikke af sig selv, og den varer ikke ved, hvis ikke vi hele tiden arbejder med at gøre vores kammerater i stand til at analysere virkeligheden på basis af den marxistiske teori.

Den ændrede medlemssammensætning betyder, at vi har et stort uddannelses- og skolingsbehov, et stort behov for at løfte blikket op over dagligdagen og i fællesskab udlede de tendenser og bevægelser, der bærer fremad.

I denne kongresperiode har der været gennemført tre introskolingsforløb for nye medlemmer. Ligeledes er der gennemført to grundskolingsforløb, det ene over fire, det andet over otte møder. Alle møder i de to forløb har været virtuelle. Det har haft den fordel, at der har været sikret et vist deltagerunderlag, og at kammerater på tværs af landet har lært partiet og hinanden bedre at kende. Men det har også haft sine bagdele, især at de teoretiske og ideologiske diskussioner har været løsrevet fra afdelingerne.

Vi står derfor med den uløste opgave at finde metoderne til at integrere skolingsarbejdet bedre med afdelingernes arbejde. Partiets analyser og de analyser, som det stiller til rådighed i for eksempel Arbejderen og Magasinet Arbejderen, benyttes alt for lidt.

I 2023 er det ikke lykkedes centralt fra at organisere skoling. Landsledelsen har i stedet været af den opfattelse, at diskussionerne af de nye programatiske dokumenter i afdelingerne i praksis er med til at løfte hele partiet.

Kommunal- og regionsvalg 2021

Ud over folkeafstemningen om EU-forsvarsforbeholdet har der i perioden været to større parlamentariske begivenheder: kommunal- og regionalvalg i november 2021 og folketingsvalg i november året efter.

Som de eneste af partiets afdelinger valgte afdelingerne i København og Nordjylland at stille op til kommunal- og regionalvalget den 15. november 2021, begge steder med vægt på kommunalvalget. "For mennesker og natur – ikke profit" var begge steder et overordnet tema.

1211 københavnere (0,4 procent) stemte på Kommunistisk Parti ved kommunalvalget i hovedstaden. Til regionsrådsvalget i Region Hovedstaden fik partiet 765 stemmer (0,1 procent). Partiet førte en flot valgkamp og brugte den til at blive mere synlig, komme ud med partiets politik og få nye medlemmer. Det var en positiv oplevelse, især fordi det var tydeligt, hvad et solidt lokalt rodfræste kan betyde.

I Aalborg Kommune fik Kommunistisk Parti 189 stemmer (0,2 procent) og i regionen 374 stemmer. Det lave stemmetal til trods opsummerede afdelingen, at det var rigtigt og vigtigt at stille op. Den havde succes med at vise, at vores parti er et levende parti, som er kommet for at blive, og som kommer til at fylde mere og mere.

De fælles erfaringer er således gode og værd at høste af, også fra andre afdelinger rundt om i landet, når der igen er kommunal- og regionalvalg i november 2025.

Folketingsvalg 2022

Kommunistisk Parti stillede ikke op ved folketingsvalget 1. november 2022 og har heller ingen aktuelle planer om at begynde at samle vælgererklæringer ind for at blive opstillingsberettiget. Til det kræves et større og stærkere parti.

Det stillede partiet over for at skulle tage stilling til, hvad det ville anbefale ved valget i november 2022. Det skulle vise sig ikke at være en helt let opgave, og den kom til at sætte partiets enhed på en alvorlig prøve.

Enhedslistens markante højredrejning gjorde det vanskeligt for mange medlemmer at kaste sin stemme dér. Samtidig var der også røster, der advokerede for helt at boykotte valget. Landsledelsen havde allerede før valgudskrivelsen udsendt et debatoplæg i partiet, så der var taget nogle grundlæggende diskussioner på forhånd. På den baggrund lød opfordringen:

“Det er vigtigt at modvirke højreangrebene og bane vej for bevægelse og forandring. Derfor opfordrer partiet til at stemme personligt på kandidater, der trækker i den retning. Der er virkelig brug for medlemmer af Folketinget, der forsvarer arbejderklassens interesser, som siger nej til at bruge milliarder på NATO-oprustning, som stiller op mod EU's ødelæggelse af velfærd og kollektive rettigheder, og som sætter klima over profit. Kandidater med sådanne overbevisninger findes især blandt Enhedslistens opstillede. Enhver stemme er vigtig for at trække i den retning.”

Spørgsmålet om stemmeafgivningen ved folketingsvalget er nok det spørgsmål, der blev diskuteret heftigst i partiet i kongresperioden. Det er landsledelsens vurdering, at vores anbefaling dengang var den rigtige i situationen.

MERE OG BEDRE LEDELSE ER NØGLELEDDET

Vi har brug for mange flere ledere

I den række af udfordringer og uløste problemstillinger, som Kommunistisk Parti bokser med at løse, skiller én sig ud som vigtigere end de andre:

Partiet kan ikke fastholde sin udvikling og gøre fremskridt, hvis ikke kredsen af kammerater, der påtager sig politiske, organisatoriske, administrative og økonomiske ledelsesopgaver udvides. Det er kun lykkedes delvist og utilstrækkeligt i denne kongresperiode at sikre dette.

Jo længere tid der går, uden at dette problem for alvor løses, desto vanskeligere bliver det at løse det.

I takt med at flere kommer til, at partiet bliver yngre, at det igangværende generationsskifte optrappes, er der ganske enkelt brug for mere ledelse. Der er brug for flere kadrer, som vi traditionelt har kaldt dem, altså kammerater der har mulighed for og ønsker at kaste sig ind på og bide skeer med ledende poster af forskellig art. Og det gælder både på det politiske, organisatoriske, administrative og økonomiske område.

Kun på den måde kan medlemmers og afdelingers berettigede krav imødekommes, og kun på den måde kan indlysende behov for udvikling dækkes. Eller sagt lidt mere brutalt: Kun sådan kan partiets nuværende aktiver og aktiviteter fastholdes.

Store krav til en ny landsledelse

Da den nuværende landsledelse tog over i maj 2021, var der relativt mange nye medlemmer og suppleanter, mens kammerater, der havde siddet i landsledelsen i mange år, takkede af på kongressen.

Landsledelsen har således både skullet håndtere en omskiftelig og kompliceret politisk dagsorden og finde sine egne ben at gå på.

Derfor har der været en række aktiviteter i landsledelsen selv: Seminar i august 2021 med fokus på at skabe fælles opfattelser af partiets situation og muligheder og forventninger til landsledelsens arbejde. Individuelle midtvejssamtaler med nye og yngre medlemmer af landsledelsen med henblik på at kortlægge eventuelle problematikker i forhold til deres integration i landsledelsen. Seminar om ledelse i november 2022 med henblik på at øge alles bevidsthed om vores ledelsesroller.

Fra andet halvår 2022 har landsledelsens fokus været på kongressen i 2024, herunder især udarbejdelse af programmatisk dokumenter og tilrettelæggelse af kongresproces. Programprocessen vil blive afrapporteret i landsledelsens mundtlige beretning på selve kongressen.

Det er landsledelsens opfattelse, at den har været beslutningsdygtig og påtaget sig sin ledelsesrolle gennem hele perioden. Men det er også vores opfattelse, at vi ikke er i mål med at være en kollektiv ledelse med individuelt ansvar. Det er en permanent bestræbelse, som hele tiden skifter i form og indhold alt efter de mennesker, der er i landsledelsen.

Landsledelsen har også arbejdet med at finde de rigtige former for, at småbørnsfamilier, -mødre og -fædre kan spille deres rolle i landsledelsen, ligesom den også har arbejdet med at udvikle sin mødekultur og samværsformer i det hele taget. En åben og kammeratlig atmosfære er en forudsætning for, at det kan lykkes.

Udvalg, netværk og arbejdsgrupper

I denne periode har følgende udvalg, netværk og arbejdsgrupper været nedsat af landsledelsen:

- EU-udvalg
- Internationalt Udvalg
- Arbejderens redaktionsledelse
- Politisk-økonomisk udvalg (afrapporterer særskilt til kongressen)
- Fagligt landsudvalg (reelt ikke funktionsdygtigt fra midt i perioden)
- EU-netværk
- Fredsnetværk
- Klima-, natur- og miljønetværk
- Ungdomsnetværk
- Kina-arbejdsgruppe (afrapporterer særskilt til kongressen)
- Arbejdsgruppe vedr. analyse af branchestrukturer (afrapporteret i form af artikel i Magasinet Arbejderen)

Netværkene – eller som de rettelig skulle hedde i henhold til vores vedtægter: landsdækkende partigrupper – er en nyskabelse i partiet. Det er landsledelsens opfattelse, at de genererer aktivitet og sammenhængskraft på tværs i partiet og derfor er kommet for at blive. Til gengæld må vi også sige, at der er behov for en præcisering af deres status og kompetencer i partiet. Det har der været ansatser til at arbejde med, men vi er slet ikke i hus med det.

Kæmpe indsats for økonomisk overlevelse og stabilitet

Der vil på kongressen naturligvis blive afrapporteret udførligt om partiets og Arbejderens økonomi, men her alligevel nogle få ord til belysning af det kæmpearbejde, der udføres, for at parti og netmedie kan overleve og udvikle sig.

I denne kongresperiode har vi gennemført en omfattende omlægning af vores økonomi, så den bringes hen til et punkt, hvorfra vi ikke kun klarer dagen og vejen, men kan påbegynde en egentlig udvikling.

For det er ingen hemmelighed, at det er endda overordentligt vanskeligt at få økonomien til at hænge sammen med partiets og netmediets politiske ambitioner. Det er en afgørende faktor for partiets fortsatte udvikling at få dette til at hænge sammen.

Derfor arbejdes der ihærdigt på, at der skabes balance og overskud på partiets og Arbejderens drift.

Arbejderens overgang til netmedie i 2019 forrykkede vores økonomiske fundament, og allerede dengang gik en tilpasning til den nye situation i gang. Denne tilpasning er fortsat i denne kongresperiode med flytning til nye lokaler, forsøg med nye indtægtsgivende aktiviteter, større sikkerhed og stabilitet for de ansatte og en række andre tiltag.

Det er sket i en situation, hvor der er skiftet ud på stort set alle økonomiske poster, og hvor kammerater, der i årevis har trukket et enormt læs, nu kan nøjes med mest af alt at fungere som konsulenter. Konstruktionen med et politisk-økonomisk udvalg, der indstiller til landsledelsen, og et dagligt fungerende økonomisk sekretariat har vist sig at være særdeles holdbar og givtig.

Partiets vigtigste indtægtskilde er kontingent og kampfond, ligesom vi i 2023 med delvist held etablerede en PartiPulje med sigte på opsparing.

Arbejderen lever af abonnemeter, læserbidrag og et utal af indtægtsgivende aktiviteter, gennemført af partiets medlemmer og trofaste læsere af avisen, lige fra fester og naturvandringer over kunstauktion og arbejderklasselotteri til indsamling i og støtte fra faglige kredse. Det er en enorm indsats, der ydes, som stabilt sikrer en indtægt på omkring en million kroner om året. Dertil skal lægges abonnementsindtægter, ligesom netmediet modtager redaktionel produktionsstøtte fra Medienævnet.

Op mod jul 2021 gik Arbejderens Butiks Webshop i luften, og en lille flok kammerater har siden lagt et ihærdigt arbejde i at drifte og udvikle webshoppen, hvor der både kan købes bøger, merchandise, T-shirts og plader. I løbet af 2023 har vi imidlertid måttet konstatere, at omsætning og indtægter ikke står mål med indsatsen. Med de ressourcer, vi råder over i dag, har vi ikke for alvor kunnet få webshoppen ud over rampen. Derfor er det besluttet at lukke den ned ved udgangen af 2023.

Salg af bøger, merchandise, T-shirts med videre foregår således fra vores lokaler på Frederiksborgvej og fra Café Oskar i Aarhus, ligesom Arbejderens Butik er med som pop op-butik til diverse arrangementer, eksempelvis 1. maj.

Arbejdsfællesskabet på Frederiksborgvej

Partiet og Arbejderen flyttede i april 2022 til vores nye, mindre og billigere lokaler på Frederiksborgvej, og lokalerne er i det daglige centrum for et lille arbejdsfællesskab, der rummer funktioner som:

- Arbejderens redaktion
- Partiets daglige ledelse (formanden), herunder personaleledelse og økonomi
- Administrative funktioner såsom trykning og udsendelse af medlemsblad
- Arbejderens abonnementsafdeling
- Praktiske og viceværtfunktioner
- Salg af bøger og merchandise

Desuden er lokalerne ramme om en række aktiviteter og møder, som partiets afdelinger i København og enkeltpersoner står for: kunstudstillinger, åbent hus-arrangementer, café-aftener, afdelingsmøder. I perioden er der gjort bestræbelser på at udvide aktivistgrundlaget i lokalerne med sigte på, at det bliver muligt at etablere faste åbningstider med bogsalg med videre.

For de fastansatte og faste frivillige er der taget en række initiativer, så der efter coronanedlukning og fravær af fællesskab igen har kunnet opbygges et arbejdsfællesskab. Hen over efteråret 2021 blev den lovpligtige arbejdspladsvurdering (APV) benyttet til en kollektiv proces med fokus på arbejdsfællesskabets styrker, svagheder og vision. Der blev også sat fokus på krænkelser- og stresspolitik. Desuden har der været arrangeret faglig personaleudflugt og en personaledag med en mere generel tilgang til, hvad et arbejdsfællesskab er. Alt sammen i den hensigt at forene ansatte og frivillige i vores fælles, kommunistiske projekt.

Erfaringerne fra coronatiden betyder, at hjemmearbejde er fast integreret i arbejdstiden for de fleste ansatte.

Kommunikation og formidling

Partiet fik i efteråret 2021 designet ny hjemmeside. Den er blevet langt mere brugervenlig, det grafiske udtryk er løftet betydeligt, og den opdateres løbende, især med kommentarer skrevet af partikammerater.

På den indholdsmæssige side er der imidlertid stærkt brug for at opdatere de politiske tekster, så de rammer mere i plet i forhold til, hvor partiet står i dag.

Det er lykkedes os at optrappe partiets tilstedeværelse på og brug af sociale medier, både centralt fra og i de enkelte afdelinger. I dag er partiet på Facebook, X (tidligere Twitter), TikTok og Instagram, og enkeltkammerater gør et stort arbejde for at vedligeholde vores sider. I perioden har vi gennemført flere SoMe-småkampagner, og vi er som oftest på, når der sker vigtige nye politiske udviklinger.

Vi er imidlertid langt fra at være i hus i forhold til at udnytte de sociale medier optimalt. Fra sommeren 2021 er der taget flere tilløb til at organisere SoMe-arbejdet, strømline vores grafiske udtryk og integrere SoMe-arbejdet i det politiske ledelsesarbejde. Men det er ikke rigtig lykkedes. Det udestår at finde ud af, hvordan vi får koblet det, som de kreative ildsjæle i partiet kan, ind i en bevidst kommunikationsstrategi. Det er i sidste ende et spørgsmål om ledelse.

Partiet står også over for andre kommunikationsmæssige udfordringer. Vigtigst af alt: Partiets medlemmer opererer i dag ikke på én kommunikationsplatform. Nogle kommunikerer primært via mail, andre via Messenger, atter andre (især unge) er på Discord – og så fremdeles. Medlemsbladet er her et vigtigt omdrejningspunkt, men hånden på hjertet: Det benyttes langt fra af alle. Partiets kommentarer på arbejderen.dk (kronikker, blogs fra udvalg, ledere med videre) er vigtige til at binde partiet sammen, men de kan forekomme flygtige og "forsvinde" i strømmen af andet godt stof på Arbejderen.

Tidligere har vi samlet sådanne analyser sammen i småpjecer og andre udgivelser, men det har vi ikke fået sat på dagsordenen eller magtet at gennemføre i denne periode. Også det er medvirkende til, at partiets opfattelser og politiske analyser ikke opnår den fornødne gennemslagskraft.

Alt dette giver anledning til overvejelser om, hvordan vi bedst når ud til alle i og omkring partiet med vores kommunikation. Også her er der brug for nogle bevidste valg.

Efter Ruslands invasion i Ukraine er det lykkedes partiet at blive repræsenteret på landsdækkende tv og radio nogle få gange, men et egentligt arbejde med at få vores synspunkter i den borgerlige presse har vi ikke udført.

ARBEJDEREN – ET AKTIV FOR PARTIET OG BEVÆGELSERNE

I et indskrænket mediebillede spiller Arbejderen en stadig vigtigere politisk rolle både for partiet selv og for vores læsere, der er aktive i fagbevægelsen, sociale bevægelser, klimakampen, boligbevægelsen og i kampen mod racisme og reaktion, for fred og international solidaritet.

Arbejderen er i dag et velkonsolideret digitalt medie, og omstillingen til de digitale platforme har bragt Arbejderen i kontakt med tusinder af nye læsere og ikke mindst generationen af unge, der er aktive i klassekampen.

Et kig på de sociale medier viser, at Arbejderen når meget bredere ud end partiet og dermed giver en unik mulighed for at nå ud til personer og aktive miljøer med vores politik, selv i byer og landsdele hvor partiet i dag ikke har rod fæste. Arbejderens facebookside har over 13.200 følgere, og på tværs af sociale medier som X (tidligere Twitter), Instagram og Facebook har Arbejderen tilsammen over 17.000 følgere.

Det siger noget om, at mange tusinde mennesker ønsker at følge med i, hvad Arbejderen skriver, og dermed får de også sat ansigt på aktive kommunister på forskellige måder: Lederen udtrykker partiets holdning til helt aktuelle politiske spørgsmål. Partimedlemmer præsenterer gennem Arbejderens forskellige blogpaneler partiets politik på specifikke områder. Medlemmer skriver debatindlæg og stiller op til interviews i artikler.

Derudover er Arbejderen hver dag talerør for en lang række progressive bevægelser, og vi ved, at avisens betydning for alvor slår igennem, når der er grøde i klassekampen. Når der forhandles nye overenskomster eller strejkes, når der laves klimaaktioner, eller når krige raser, så leverer Arbejderen faktuel viden, overblik og sammenhænge.

I nogle kredse efterspørges den trykte avis stadig, og oplevelsen af netmediet som mere flygtigt udgør en udfordring i forhold til at skabe en stabil læserskare, også i partiets egne rækker.

Det stiller opgaven at indtænke Arbejderen bedre i partiets afdelinger, for eksempel i forbindelse med politiske diskussioner på medlemsmøderne. Afdelingerne kan også med fordel gøre brug af funktionen "print artikel" på hjemmesiden, så der kan deles artikler ud på møder, ved demonstrationer og tilsvarende. I forhold til fagforeninger og fagligt aktive er det en oplagt opgave at oplyse og opfordre dem til at printe artikler til uddeling på for eksempel generalforsamlinger.

Magasinet Arbejderen kommer på tryk. Det lykkes Magasinet's redaktion at fylde hvert nummer med relevante analyser og artikler fra ind- og udland, der slår ind i forhold til de mest aktuelle politiske spørgsmål.

Verdens bedste og mest trofaste læsere

Den helt afgørende forudsætning for, at Arbejderen fortsat kan producere unikt journalistisk indhold, er økonomi. Her er vi dybt afhængige af vores læsere og af partiets medlemmer.

Den vigtigste og mest stabile indtægtskilde er abonnenter. Mens vi i forbindelse med kongressen i 2021 kunne se, at det stort set var lykkedes – trods overgangen fra papir til web – at fastholde antallet af abonnenter, så oplever vi nu desværre en nedgang i abonnentstallet på netavisen. Tendensen er knap så udtalt på Magasinet Arbejderen.

På grund af de faldende abonnementsindtægter har det i kongresperioden været nødvendigt at gennemføre en række justeringer på redaktionen for at tilpasse udgifter til indtægter. Konkret betyder det, at der i dag er det laveste antal medarbejdere nogensinde på redaktionen.

En anden vigtig indtægtskilde er indbetalingerne til Arbejderens Støttefond. I 2023 blev måltallet sat ned fra en million kroner til 900.000 kroner grundet inflationen. I skrivende stund ser det ud til, at vi måske alligevel kommer op i nærheden af den ene million inden udgangen af året, hvilket endnu engang viser, at vi har Danmarks bedste og mest trofaste læsere.

Som et led i at sikre økonomi har redaktionsledelsen særligt det seneste år haft delvis succes med at søge fonde og få ekstern finansiering via eksempelvis Nævnet vedr. EU-oplysning.

Desuden er der med muligheden for at annoncere på hjemmesiden åbnet et nyt vindue for indtægter til Arbejderen. Det har enkelte fagforeninger benyttet sig af, men her er helt sikkert et stort uudnyttet potentiale for at få flere penge i kassen.

Nye og yngre kræfter

Allerede inden kongressen i 2021 blev der taget de første skridt til realisering af et længe ønsket generationsskifte i redaktionen. Arbejderen havde fået ny ansvarshavende redaktør, og i denne kongresperiode er der kommet en ny ung udlandsredaktør og taget skridt til en foryngelse af redaktionsledelsen.

I november måned 2023 måtte Arbejderen desværre sige farvel til vores ansvarshavende redaktør siden 2019, så også på den post er der nu foretaget et skifte.

I løbet af den næste kongresperiode skal der findes en ny faglig redaktør og i det hele taget flere yngre journalister til redaktionen. Der er det seneste halvandet år blevet arbejdet med at inddrage nye unge kræfter på redaktionen, men vi er ikke i mål, og det står som blinkende opgaver for hele partiet.

Revolutionære Stemmer, læsermøder og podcasts

Trods vanskeligheder er redaktionen lykkedes med nye og positive tiltag. Det gælder eksempelvis initiativet Revolutionære Stemmer, der startede med markeringen af Arbejderens 40-års-jubilæum i september 2022.

Den anledning benyttede Arbejderens redaktion til at invitere revolutionære fra forskellige strømninger på venstrefløjen og aktive bevægelser til en dag i revolutionens tegn. Erfaringerne var så positive, at arrangementet blev gentaget i 2023, og nu blev de politiske samtaler og debatter krydret med kulturindslag – et koncept, der med fordel kan arbejdes videre med, hvis kræfterne rækker.

Som noget nyt har redaktionen også begivet sig ud i podcastuniverset, hvor aktuelle emner tages op til debat mellem medlemmer af redaktionen eller med gæster udefra. Erfaringerne har været positive, og det er noget, redaktionen satser på at fortsætte med, når det er muligt.

Flere af journalisterne har i kongresperioden fået erfaringer med at podcaste fra demoer og aktioner. Og der er blevet holdt læsermøder om aktuelle politiske emner.

Endelig er der med skiftende hyppighed blevet indlæst og uploadet udvalgte artikler til mange læsers store glæde. Det er en service, som redaktionen fortsat vil prioritere og gerne udbygge.

Redaktionsledelsen overlod i en periode – tvunget af mangel på kræfter – Arbejderens nyhedsbrev til automatisk generering. Det medførte en del kritik, og redaktionsledelsen vil, så snart det er muligt, gå tilbage til at sammensætte nyhedsbrevet manuelt.

PARTIETS INTERNATIONALE AKTIVITETER

Partiet har et velfungerende og aktivt Internationalt Udvalg, der har spillet en væsentlig rolle i forhold til, at partiet har kunnet orientere sig i den turbulente internationale situation og forholde sig til den komplicerede situation, der hersker i den internationale kommunistiske bevægelse.

Den kommunistiske bevægelse, centreret omkring webplatformen Solidnet, der administreres af det græske kommunistparti KKE, er efter Ruslands invasion blevet præget af stadig voksende uenigheder og modsætninger. Det gælder spørgsmål som: Hvad er imperialismen i dag, Kinas karakter og rolle i verden, Ukraine-krigens karakter, den multipolære verden og mulighederne for alliancer på et antiimperialistisk grundlag. Uenighederne har ført til en skærpet polemik og risiko for afskalning og splittelse.

Også det nationale spørgsmål er i spil, det vil sige spørgsmålet om lande og folk, der befrier sig fra imperialismen og dermed den antikolonialistiske kamps fortsatte aktualitet, som nogle partier stiller spørgsmålstejn ved. Også dette har betydning for alliancepolitikken.

Efter vores opfattelse er tiden ikke til at give karakterer eller afsige domme over andre partier, men til at styrke enheden i gensidig respekt for hinanden. Vores parti binder sig ikke til nogen blokke og orienterer sig bredt i forhold til partier og bevægelser, så vi gensidigt kan berige hinanden med vurderinger og erfaringer.

Af forskellige historiske årsager er Kommunistisk Parti ikke medlem af denne bevægelse, men fører en aktiv kurs for bilaterale forbindelser. Ikke mindst i en situation hvor den internationale kommunistiske bevægelse er præget af voksende modsætninger, er det vigtigt for os at fastholde vores egen, uafhængige kurs.

Partiet har i hele kongresperioden været aktiv internationalt.

Partiet har holdt bilaterale møder med KP Sverige, Cubas Kommunistiske Parti, det belgiske PTB, Fronte Popolare i Italien, Swazilands Kommunistiske Parti, Peoples Liberation Front (JVP) i Sri Lanka. Desuden har vi deltaget i internationale begivenheder som den årlige Rosa Luxemburg-konference i Berlin, ManiFiesta-festivalen i Belgien og et seminar i Oslo om udviklingen i Venezuela. Arbejderens redaktør har i februar 2022 været i Havanna til den første internationale konference for teoretiske venstrefløjspublikationer. Flere af partiets materialer er blevet oversat til engelsk og fransk og udsendt, ligesom der er udsendt en udtalelse til vores internationale kontakter i cirka 30 lande om kampen mod amerikanske baser og tropper i Danmark.

Økonomien sætter nogle meget skarpe grænser for partiets og Arbejderens rejseaktiviteter, og vi har derfor måttet afslå en række invitationer til at deltage i partikongresser og seminarer og andre aktiviteter. I stedet har vi sendt hilsener til en række partier i anledning af kongresser, jubilæer eller andre særlige begivenheder. Det gælder til: PCdoBrazil, CP Britain, Partito Communist Schweiz, PT Belgien, PdA Østrig, CP Swaziland, CP Chile, PC Venezuela, PRCF Frankrig, CP Irland, Ungkommunisterne i Bolivia, CPI(ml) Indien, Workers World Party i USA, TKP Tyrkiet, PCPE i Spanien og KP Sverige.

Dertil modtager vi nyhedsbreve, magasiner og anden info fra Vietnams Kommunistiske Parti, JVP i Sri Lanka, Voice of Ireland fra CP Irland, Tribuna Popular fra PC Venezuela, NDFP i Filippinerne, Solidaire fra PTB, Vanguard Magazine fra CP Zimbabwe, Nyhedsbrevet Liberacion fra Partido de la Liberacion i Argentina, The New Worker fra New CP Britain, Socialism Magazine fra CP Nepal (Unified Socialist) og Workers World fra WWParty i USA.

**HÅB
ENHED
KAMP**